

LEPKE

A BKÁE-ÉTK-KTK-TVFK Hallgatói Lapja

Az éltető Kifőzde

Az utóbbi időkben egyre gyakrabban járok a szemközti Kifőzdébe ebédelni, s ha tudok, minél több embert csalogatok magammal, hogy ebédeljen velem és ne száraz szendvicsekkel töltse meg gyomrát. Úgy gondoltam, bemutatom ezt az éttermet azoknak a hallgatóknak és oktatóknak, akik még nem jártak itt. Készítettem egy riportot dolgozókkal, hogy minél többet tudjunk meg a „Kifőzdekről”.
Folytatás a 15. oldalon...

Az új rektor tervei és elképzelései

Interjú Dr. Mészáros Tamással

Dr. Mészáros Tamás, Egyetemünk új rektora 2004. január 1-én hivatalba lépett. A vezetőváltás kapcsán megkerestük, és megkérdeztük a terveiről, elképzeléseiről a készülő felsőoktatási törvényről, a meglévő ingatlanjaink fejlesztéséről, felújításáról és sok minden másról.

Folytatás a 4. oldalon...

Önkísérletezők

Az elmúlt évezredekben gyakoriak voltak az emberiséget veszélyeztető betegségek, a letűnt századok orvosainak nem volt túl sok lehetőségük a betegségek megfékezésére, nagyrészt csak ápolni tudták a halálos betegeket, lassítani a betegség lefolyását, esetleg önmagukon kísérleteztek, hogy megoldást találjanak a mindenféle nyavajákra.

Folytatás a 11. oldalon...

IN MEMORIAM DR. KOZMA PÁL

2004. február 14-én, életének 84. évében tragikus hirtelenséggel elhunyt Dr. Kozma Pál, a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem első rektora.

Kozma professzor úr egyetemünk egyik jogelőd intézményében, az Agrártudományi Egyetem Kert- és Szőlőgazdaság Tudományi Karán szerzett okleveles kert- és szőlőgazda, illetve mezőgazdasági mérnöki diplomát, majd egy év múlva a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közgazdaságtudományi Kara Gazdasági Tanárképző Intézetében tanári diplomát kapott.

1949-től egyetemünk jogelőd intézményében, az Agrártudományi Egyetem Kert- és Szőlőgazdaság Tudományi Karán, a Szőlőtermesztési Tanszéken tanított. 1959-től volt a Tanszék vezetője, melyet 31 évig, nyugdíjba menetelének évéig vezetett. Tanszékvezetőként továbbfejlesztette az egyetemi színvonalú oktatás és kutatás személyi és tárgyi feltételeit, növelte

az oktatók és kutatók számát, elősegítette tudományos fejlődésüket, létrehozta a Tanszék szigetcsépi kísérleti telepét.

Nemzetközileg elismert kutató volt. Jelentős eredményeket ért el a szőlő virág- és virágzásbiológiájának, a szőlő szelekciós és keresztezéses nemesítésének, valamint a szőlő szerves és ásványi anyagcseréjének, tápanyagforgalmának kutatása területén.

A Magyar Tudományos Akadémia 1967-ben levelező, 1973-ban rendes tagjává választotta. Tagja volt pl. a Magyar Bor Akadémiának, tiszteletbeli díszdoktora a Humboldt Egyetemnek.

Mintegy 20 éven át vett részt a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem és jogelődjei vezetésében. Volt általános és tudományos rektorhelyettes (1977-1983) és rektor (1965-1971). Nevéhez fűződik a „K” és a Somogyi Imre Kollégium felépítése, a kísérleti telepek létrehozása, valamint a Lippay János Tudományos Ülésszak elindítása. Rektori tevékenysége idején kapta meg egyetemünk az „Egyetem” címet.

Megszervezte az Élelmiszeripari Kart, elősegítette a Kecskeméti és Gyöngyösi Felsőfokú Kertészeti Technikumnak az Egyetem Kertészeti Főiskolai Karává történő fejlesztését. Kiterjesztette az egyetem nemzetközi kapcsolatait, bővítette az oktatás és kutatás személyi és tárgyi

feltételeit, ezzel megalapozta a korszerű kertészmérnök-képzést. Tagként és vezetőként számos hazai és nemzetközi szervezetben, bizottságban tevékenykedett.

Munkássága elismerésül számos miniszteri és miniszteri szintű, tudományos társasági, egyetemi és egyéb hazai elismerésben részesült. 1975-ben megkapta az Állami Díjat, 1990-ben a Magyar Köztársaság Zászlórendje kitüntetését.

A mai kor hallgatói számára is nagy jelentőségűek az első egyetemi tanévnyitó ünnepségen elhangzott szavai: „A magyar Kertészeti egyetem létrejöttével a világ első önálló, más egyetemtől független kertészeti egyeteme jött létre. S újszerű benne, hogy szervezetében, oktatási anyagában, a tudományos kutatási tevékenységében is tükröződik az élelmiszertermelés egysége.”

Munkásságát jól jellemzi az egyik róla szóló könyvrészlet címsora: „A XX. század második fele szőlészettudományi iskolateremtője”.

Dr. Kozma Pál nyugalmazott egyetemi tanárt, rektort, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagját 2004. március 3-án, a Farkasrét temetőben helyezték örök nyugalomra.

Készült a Szőlőtermesztési Tanszék által összeállított életrajz alapján.

Rövidhírek

Rektor helyettes választás

Az Egyetemi Tanács 2004. február 2-i ülésén oktatásirektorhelyettesé választotta Dr. Hrubos Ildikót, a Társadalomtudományi Kar egyetemi tanárát. Tudományos rektorhelyettesé Dr. Harnos Zsolt, a Kertészettudományi Kar egyetemi tanárát, akadémikust tudományos rektorhelyettesé választották. Dr. Imre Miklós az Államigazgatási kar tanárát általános rektorhelyettesé nevezték ki. Ezen az ülésen az Egyetemi Tanács – a gazdasági főigazgatói tisztségre kiírt pályázat eredményes lefolytatásáig – Kövári Attilát bízta meg a gazdasági főigazgatói feladatok ellátásával.

Új dékáni vezetés az Élelmiszertudományi kar élén

Január első napjával hivatalba lépett Dr. Balla Csaba, az Élelmiszertudományi Kar dékánja. Az oktatási dékánhelyettes Dr. Vatai Gyula maradt. A gazdasági és személyügyi dékánhelyettes a Kari Tanács választása alapján Dr. Felföldi József tanár úr lett, a külügyi dékánhelyettes feladatait továbbra is Dr. Marác Anna látja el.

Új HÖK irodák

Az Élelmiszertudományi és a Kertészettudományi Kar Hallgatói Önkormányzatának elnöksége beköltözött az új elnökségi irodába, mely a „G” épületben, az egykori pénztár helyén található. A Táj- kar HÖK-je kiköltözött a „C” épületből, mivel számukra a TTKT a „G” épület harmadik emeletén helyet biztosított.

Lemondott a Kertészettudományi kar gazdasági dékánhelyettese

Sajnálattal vettük tudomásul, hogy Dr. Pedryc Andrzej docens úr, a Genetika és Növénynevelési Tanszék munkatársa személyes (egészségügyi) okokra hivatkozva

lemondott a gazdasági és személyügyi dékánhelyettesi feladatok ellátásáról. Új pályázat kiírásáig, és annak eredményes lefolytatásáig Dr. G. Tóth Magdolna, a Kertészettudományi kar dékánja Dr. Tőkei László docens urat, a Gazdasági Bizottság elnökét bízta meg a dékánhelyettesi feladatok ellátásával.

Erasmus

Kiírták a 2004-2005-ös tanévre az Erasmus ösztöndíjakra szóló pályázatot. A pályázatok leadási határideje 2004. március 18., 16.00 óra. Jelentkezni az egyetem honlapjáról letöltött jelentkezési lapon lehet (<http://www.bkae.hu/palyaztatas>). A jelentkezési lapot számítógépen kell kitölteni, a kitöltött lapokat online- módon és kinyomtatva is le kell adni a kari koordinátoroknak. A KTK koordinátora Végváriné Kothencz Zsuzsa, az ÉTK-é Monspartné Sényi Judit, a TVFK-é pedig Lukács Pirokska. A pályázatokkal kapcsolatban felmerülő kérdésekkel is hozzájuk lehet fordulni. A részletes tájékoztatók megtekinthetők a dékáni hivatalokban.

Szent-Györgyi Albert Díj

Dr. Glits Márton, a Nővénykörtani Tanszék professzora 2004. januárjában oktatási tevékenysége elismeréséül Szent-Györgyi Albert Díjban részesült. A kitüntetéshez ezúton gratulálunk neki. A professzor úrral készült interjút a következő számunkban olvashatjátok.

Ingyenes uszoda az ÁF- en

Karaink hallgatói diákigazolvány felmutatása esetében ingyen vehetik igénybe az Államigazgatási Karon található uszoda bizonyos szolgáltatásait, minden pénteken 14-15 óráig. Akinek ez az idő kevés lenne, a tanórak közötti félórákban is lubickolhat. A kétórás jegy ára

minden egyéb időpontban 1100 Ft. A rendszeresen sportolni vágyók havi bérletet is vásárolhatnak 7360 Ft-ért, amely már 20% hallgatói kedvezményt tartalmaz. A több személyre vásárolható bérlet havi ára 11040 Ft. A jegyek és bérletek minden nap 2 óras ott tartózkodásra jogosítanak... De legalább szaunázni ingyen lehet, ha már egyszer úszni beengedtek. Ha a rendszer nem világos, felvilágosítás az alábbi telefonszámon kapható: 385-21-22/296-os mellék.

Életveszélyes az „F” épület

Az „F” épületet a közelmúltban életveszélyessé nyilvánították, az ott található tanszékeket ezen okból a Campus más épületeibe költöztetik át, mivel az épület műemlék restaurációja feltétlenül szükséges. A felújításhoz a Pénzügyminisztérium anyagi támogatását várják. A Tanszékek egyetlen napra kiköltöztek, majd az oktatók saját felelősségükre újra birtokba vették az épületet.

ET hírek

Az Egyetemi Tanács 2004. márciusi ülésén a több, a karainkhoz tartozó tanszékvezető megbízatásának meghosszabbításáról döntött. Kivétel nélkül mindegyikük megbízatását meghosszabbították, illetve az Öko-Tanszéken Dr. Szalay Zita docensi kinevezést kapott.

HÖK gyűlés

A Villányi úti karok HÖK-jei 2003. március 1-én az oktatási dékánhelyetteseik jelenlétében vitáktól sem mentes közös HÖK gyűlést tartottak, melyen az egyes karok önkormányzatai külön-külön szavazva pályázat alapján megválasztották Krisztandl Zsuzsát (KTK HÖK elnök) és Zelenyánszky Annát (ÉTK HÖK elnök) a 2004-es Gólyatábor vezetőjévé.

Az új rektor tervei és elképzelései

Interjú Dr. Mészáros Tamással

Dr. Mészáros Tamás, Egyetemünk új rektora 2004. január 1-én hivatalba lépett. A vezetőváltás kapcsán megkerestük, és megkérdeztük a terveiről, elképzeléseiről, a készülő felsőoktatási törvényről, a meglévő ingatlanjaink fejlesztéséről, felújításáról, illetve az új ingatlanok építésének előkészületeiről. Végül, de nem utolsó sorban érdeklődtünk a hallgatókkal való kapcsolattartás módjáról is. A beszélgetés alatt egy közvetlen, barátságos embert ismertünk meg, aki elkötelezett a hétkarú egyetem iránt.

-Önt 2003. decemberében az Egyetemi Tanács (ET) nagy többséggel választotta rektorrrá. Számított-e kkorasikerre, illetve Ön szerint minek köszönhető, hogy az ET tagjainak nagy része Önt támogatta?

- Én nem szívesen válaszolnék erre a kérdésre, de annyit mindenképpen elmondhatok, hogy nem számítottam ekkora különbségre. Az ET tagjait kellene megkérdezni, hogy mivel nyertem el a támogatásukat. Én láttam az egyetem elmúlt évekből származó nagy eredményeit, az integrációban elég komoly megállapodások születtek. A korábbi eredmények ellenére úgy hiszem a rektori programom és a jelenlegi helyzet hozta úgy, hogy ekkora többséggel engem támogattak.

- Ön a programja szerint változtatna az egyetem központi vezetésének struktúráján. Főbb vonalakban elmondaná-e az olvasóinknak, hogy mely területeket érintik ezek a változtatások, és ezek milyen hatással lesznek az egyetem különböző karainak életére, gondolok itt a közgazdász karokra, illetve a Villányi útra és az Államigazgatási karra?

- Most már múlt időben beszélhetünk, mert ezek a változtatások már megtörténtek, az Egyetemi Tanács szentesítette ezeket. Az egész

változtatás lényege egy szűkebb rektori irányítás létrehozása, melynek nagyon fontos eleme a rektorhelyettesekre történő támaszkodás. Most is három rektorhelyettes van, Dr. Hrubosi Ildikó lett az oktatási rektorhelyettes, Dr. Harnos Zsolt a tudományos rektorhelyettes, Dr. Imre Miklós pedig az általános rektorhelyettes. Én úgy gondolom, hogy ezzel a három rektorhelyetessel kell a mindennapi kapcsolatot tartanom. A rektorhelyettesek által irányított irodák azok, melyek tovább viszik az egyes területeket. Ezeken a területeken nagyon fontos funkciók vannak, amelyek továbbra is nagyon lényegesek, gondolok itt a kommunikációra, a vállalati és nemzetközi kapcsolatokra, a rektori adminisztrációra, a humánpolitikára. Én úgy gondolom, hogy ezeket nem önálló szervezetekbe, hanem rektorhelyettesi szervezetekbe kell beaplikálni, és így a közvetlen, tiszta rektorhelyettesi struktúra megvalósulhat. Ez természetesen egy ideális elképzelés, majd az élet dönti el, hogy megfelelően működik-e. Azt már sikerült megoldani, hogy Harnos rektorhelyettes úrnak, és Imre Miklósnak is van irodája a főépületben, ami minimális feltétele annak, hogy a feladatukat megfelelően el tudják látni. Én bízom abban, hogy mindenki a saját területén azokat a fontos eredményeket, amelyek a

korábbiakban elértünk, még tovább tudja vinni, természetesen az én irányítással. Remélem a karok a változtatásokat nem negatívan érzik meg. Én a kari, decentralizált irányítás híve vagyok, bízom abban hogy a karok is megtalálják a saját önállóságukhoz a megfelelő szervezeteket és személyeket, valamint a kapcsolatot a központi vezetéssel. Úgy gondolom, hogy az oktatás, kutatás és pályázás egy jelentős részének a karoknál kell megtörténni, egyetemi szinten ezt nagyon erősen koordinálni szeretnénk. Nagy, összegyűjtömet érintő kérdésekben szeretnénk az irányítást gyakorolni, egyébként a karok működtetése a dékánok felségterülete.

- Mi a véleménye Önnek a hamarosan parlament elé kerülő új felsőoktatási törvényről, és mekkora esélyt lát arra, hogy a magyar felsőoktatási intézmények, így a BKÁE karai képesek lesznek nagy arányú tőkét bevonni az intézmény működtetéséhez.

- Ez egy nagyon nagy téma, akár önálló interjú témája is lehetne. Én úgy gondolom, hogy a magyar felsőoktatás nem maradhat állva. Nem azért, mert rossz, hiszen tudjuk, hogy a magyar felsőoktatás mindig is nemzetközileg elismert volt. Tudjuk azt, hogy néhány nagy egyetem komoly nemzetközi presztízzsel rendelkezik. A változások azért szükségesek, mert megváltoztak a körülmények. Én ezek közül kettőt emelnék ki, elsőként az Európai Unióhoz való csatlakozást, amely egy új versenyhelyzetet fog teremteni, hiszen remélni lehet hogy a magyar diákok egyre nagyobb számban mennek külföldi egyetemekre tanulni. Ezek a magyar diákok nem a mi egyetemreinkre fognak

jönni, márpedig ha mi felkészültek vagyunk, és jó egyetem is vagyunk, jó lenne diákokat is oktatni. Tehát kialakul egy versenyhelyzet, melyben mindenképpen lesz egy kifele történő hallgatói mozgás, mely esetenként egész tanulmányi időszakra, vagy csak néhány szemeszterre szól. Ráadásul a hazai hallgatói létszám folyamatosan szűkül. Tehát egy szűkülő hallgatói létszámból, amely a demográfiai folyamatok miatt alakult ki, és a külfödon nyíló tanulási lehetőségek mellett kell eltartani a magyar felsőoktatást. Én úgy látom, hogy ebben a folyamatban lesznek vesztesek. Megindul a verseny azért, hogy kik lesznek a győztesek és kik a vesztesek, magyarul kik tudnak olyan minőséget produkálni, hogy a magyar és külföldi hallgatók hozzájuk menjenek tanulni. Mi azt tűztük ki célul, hogy ebben a versenyhelyzetben állva maradjunk, sőt fejlődjünk. Én úgy látom, hogy ehhez kellenek bizonyos reformok, elsősorban az oktatásban kell alkalmazkodnunk az európai egyetemekhez. Meg kell teremteni a hallgatói mobilitás feltételeit és lehetőségeit, hogy a hallgatónak ne kelljen az egész képzést előről kezdenie, ha a tanulmányait más intézményben szeretné folytatni. Ez az alkalmazkodás elsősorban a tantervi struktúra átalakítását igényli, de minden valószínűség szerint nagy lesz a verseny az infrastruktúrában is, például melyik egyetem tud kollégiumot vagy sportlétesítményeket a leendő hallgatók rendelkezésére bocsátani. Tehát nagyon nagy hangsúlyt kellene fektetni az infrastruktúrális fejlesztésekre is. Sajnos a mi egyesített egyetemünk az, amelyik kimaradt a fejlesztésekből az elmúlt tíz évben. A közgáz nem tudta pótolni a református gimnáziumot, a budai karok infrastruktúrális állapota pedig meglehetősen leromlott. A legjobb helyzetben az Államigazgatási kar van, de

miután ott is beindul az egyetemi képzés, nekik is bővülni kellene. Tehát egyrészt egy oktatási reform, másrészt egy infrastruktúra-fejlesztési reform lenne szükséges, ami pénzügyi reformokat is igényel. A jelenlegi költségvetési intézményi helyzetben ezeket a pénzügyi reformokat nehéz megvalósítani. Én úgy látom tehát, hogy a felsőoktatás reformja egyrészt az otatás átalakítására helyezi a hangsúlyt, másrészt egy olyan irányítási és finanszírozási struktúra bevezetésére, amely a mainál jobb feltételeket teremt azokhoz a célokhoz, amelyekről már beszéltem. A kép differenciált, egy időben a reform az egyetemek gazdasági társasággá alakulását célozta meg, így a társasággá alakult egyetem vonhatna be külső tőkét, vehetne fel hitelt, befektethetné a felesleges eszközeit, míg a költségvetési intézmény mindezeket nem teheti meg. Nekem meggyőződésem hogy ez a három elem nem hozható be az egyetem alaptervékenységébe, mert ma Magyarországon nincs olyan bank, amely egyetemet finanszírozna, és ez a helyzet a befektetőkkel is, mivel a mai magyar felsőoktatás nem hoz profitot, jelenleg a nullszaadó szélén táncol. Ezek alapján én nem érzek befektetői kedvet arra, hogy a felsőoktatásba hozam vagy profit érdekében befektessenek. A felsőoktatási intézmények nincsenek olyan anyagi helyzetben, hogy bárhova is befektessenek. Tehát a társasági formából adódó előnyök nem realizálhatók. Ezzel szemben a társasági formánál megszűnik a közalkalmazotti státusz, amely jelenleg a legerősebben védi a munkahelyeket, még akkor is, ha a rendszer túlzottan merevnek mondható. Összefoglalva úgy látom, hogy a mai egyetemi struktúra társasággá való alakítása több hátránnyal járna, mint előnnyel. Lényegesnek tartom, hogy a reform engedje meg az intézményeknek, hogy ott, ahol

profitábilis lehetőségeket látnak, az intézmény alapíthasson társaságot. Ilyen lehetőségeket látok a külföldi diákok részére nyújtott idegen nyelvű képzésekben, a vezetőképzésben, és a nagy értékű pályázatok elnyerésére létrehozott projekt-szervezetekben. Ezek a tevékenységek az alaptervékenységet finanszíroznak, nem pedig csökkentenék az amúgy is szűkös állami normatívát. Én egy ilyen felemás megoldásban gondolkodom, ezt tartom a jó megoldásnak. A reform harmadik lába az intézményi reform, mely az akadémiai döntéseket hozó Egyetemi Tanács mellett működtetne egy Igazgatótanácsot, mely egy stratégiai döntéshozó szervezet lenne, szinte üzleti alapon vigyázna a vagyonra, irányítaná a gazdálkodást, és felelősséggel rendelkezne az egyetem mindennapi működéséért és jövőjéért. Én ezt jó megoldásnak tartanám, ha a szervezetbe nem politikai indíttatású, hanem egyetem iránt elkötelezett, az üzleti életben elismert személyek kerülnének, akiknek a bölcsességére, tudására üzleti vénájára igenis szükség lesz. Az ilyen típusú gazdasági irányításnak nem szabad az oktatási, kutatási, egyéb autonómiát rombolnia. Én ezt összegyeztethetőnek tartom, és elfogadnám. Ha ez a rendszer lesz, akkor nagyon jól kell lobbiznunk, hogy olyan Igazgatótanácsot tudjunk az egyetemre hozni, amelynek tagjai az egyetem jövőjében érdekeltek.

- Ön szerint mekkora az esélye annak, hogy a BKÁE különböző campusaiban tervezett beruházások a közeljövőben elinduljanak és megvalósuljanak?

- Ha valaki egy vezetői székelt elvállal, akkor optimistának kell lennie. Igérni semmiképpen sem merek, mivel az egyesült intézmények egyike sem tudta megvalósítani az elmúlt tíz évben

még a minimális törekvéseit sem, mert mindkét intézmény az integrációban ide-oda hányódott. A 90-es évek végén a pénzeket az integrációhoz kötötték, a mi hét karú egyetemünk pedig kimaradt a fejlesztésekből. Én ezt nagyon igazságtalannak tartom, de őszintén meg kell mondanom, hogy a közeljövőben költségvetési pénzekből nagymérvű fejlesztésekre nem számítok, sőt a finanszírozás inkább az összehúzóds irányába megy. Chikán rektor úr vezetésével az előző ciklusban kidolgoztak egy magánbefektetési konstrukciót, aminek az elmúlt év végén megteremtődtek a törvényi feltételei. Most ezeknek a terveknek a gyors megvalósítását készítjük elő, magánbefektetőkkel együtt szeretnénk részben a Fővám teret fejleszteni, részben a Villányi úti felújításokat végrehajtani. Ehhez a karok korábbi vagyonának egy részét meg kell mozdítani, és nagyon pontosan meg kell tervezni, hogy a bérletet a befektetőknek hosszú évekre előre fizetni tudjuk. Ma már a tervek egy része mögött állami garanciák is állnak. Én biztos vagyok benne, hogy jó üzletet tudunk csinálni. Még ebben az évben mindkét területen szeretném elindítani a folyamatot, a Fővám téren kiírni a pályázatot, Budán pedig év végére elkészíteni a terveket. Talán a rektori ciklus közepére- végére épületeket is láthatunk.

- Hátráltatja-e a korábbi rektori vezetés által kialakított rendszer és irányítási mód az Ön által megfogalmazott szervezeti átalakulást, és milyennek érzi a közhangulat az egyetem oktatási és gazdasági vezetésében?

- Én nem érzem, hogy hátráltatná. Ezeket az átalakításokat a programoknak megfelelően meg kellett tennem. A jövő dönti el, hogy a most kialakított struktúra megfelelően tud-e üzemelni. Ez egy más struktúra, még ha

a személyek nagy mértékben nem is változtak, de más vezetők alá kerültek. A teljesítményeik irányomban majd később mérhetőek lehetnek. Olyan objektív, átlátható körülményt nem érzek a múltból, ami a fejlődést akadályozná. Itt nagyon szép eredmények születtek például a vállalati kapcsolatok, a professzori székek területén.

Nagy problémám, hogy az elmúlt hónapban nem volt időm a hangulattal foglalkozni. Úgy hiszem, minden bizonnyal vannak támogatóim. Tegnap voltam például a budai karok professzori ülésén, ahol pozitívan nyilatkoztak az eddig megtett lépéseinkről. Úgy nyilatkoztak, hogy amit a programomban a szervezeti átalakítások terén meghirdettem, az az első hónap végére jelentős részben teljesült is. Az egyetem vezetése nem csak a rektoron múlik. Nagyon fontos hogy a legtöbbet a rektorhelyettesekkel és a dékánokkal tudjak beszélni, és tudjak találkozni a külső támogatókkal. Az első hónapban sajnos nem erre kellett fókuszálnom, de bízom abban, hogy ez a jövőben így fog történni. Megfogalmazódtak kétéjek, elhangzottak pozitív elvárások, nagy a várakozás, de én azt mondom, hogy nézzük meg a teljesítményeket, és majd az alapján értékeljük. Én az eredményt tekintve optimista vagyok.

- Hogyan kívánja megtartani a karokon folyó oktatás minőségének jelenlegi szintjét, illetve hogyan kívánja ezt emelni?

- Minimum három dolgon múlik, hogy hogyan értékelnek egy felsőoktatási intézményt, elsősorban a presztízsén, a tradícióján és a nevéen. Úgy érzem, ezzel nincs baj egyik intézménynél sem. A humán erőforrás struktúráján, tehát hogy kik tanítanak, és kik oktatnak. Ebben sem érzek különösebb problémát. A harmadik az hogy

képesek vagyunk-e időről-időre megújulni és alkalmazkodni a változó körülményekhez. Erre van terv, ehhez úgy érzem, szükség van változásokra. Nagyon fontos a jelenlegi vezető szakok minőségének megőrzése. Ehhez minden bizonnyal kutatás, oktatás, fiatalítás kell. Tehetséges PhD-sok jönnek utánunk, nekik helyet kell biztosítani. Nagyon lényeges a minőség szempontjából, hogy az intézmények képesek-e idegen nyelven oktatni, képesek-e külföldi egyetemekkel olyan kooperációkat alkotni, melyen keresztül rendszeresen jönnek ide külföldi egyetemről oktatók tanítani, képesek-e olyan idegen nyelvű oktatást kialakítani, amely idegen nyelvű diplomával jár. Ezek lesznek a versenytényezők a következő négy-öt évben. A közgázon megvannak ennek a magvai. Úgy tudom, a budai karokon vannak tervek, előzmények, ezeket nagyon gyorsan kellene megvalósítani. Hozzá kell tenni, hogy ez nagyon drága dolog. Mi nagyon ráfizetünk az évente kiküldött 70-80-100 hallgató kiküldésére, és a külföldi hallgatók fogadására, pontosan az eltérő finanszírozási rendszer miatt. Arárfizetést időzjelben mondanám, mert ezekkel a programokkal az egyetem presztízse nő, a hálózatban való részvételünk ezt behozza. Próbáljunk meg olyan pályázati forrást találni az idegen nyelvű képzés fejlesztésére, amely legalább az indulást finanszírozza, de ehhez bizony nagyon erősen be kell szállni a különböző karoknak és oktatóknak. A megújulásban nagyon lényegesnek tartom, hogy a kutatásban élen tudjunk járni. Ennek budán a műszerezettségi lehetőségei nem a legjobbak, de óriási pályázati lehetőségek nyílnak meg, ezeket tessék kihasználni, megnyerni! Az élelmiszerminőség az unióban döntő kérdés lesz, ehhez szakembereket kell képezni. Ehhez a képzéshez az elemek Budán megvannak. Úgy érzem, a tájépítészet, az urbanisztika, környezetvédelem, regionális

fejlesztés még 15 évig slágertéma lesz. Pénzek óriási mennyiségben lesznek erre, csak meg kell tudni nyerni ezeket. Az így végzett kutatások eredményeit gyorsan át kell vinni az oktatásba, ezzel lehet a minőséget megtartani. Ma ezek állnak előttünk.

- A rektori vezetés fog-e valamilyen koordinációt alkalmazni a karokon a pályázatok megírásakor, vagy a karok teljesen önállóan fognak pályázni?

- Nagyon különbözően. A kutatás alapegysége mindig is a tanszék volt, de nagyobb lobbijereje a nagyobb szervezeti egységeknek van. A következő három hónapban el fognak bennünket önetni a pályázatok. Ezeket a tudományos rektorhelyettes úr vezetésével meg kell vizsgálni, melyek azok, amelyekre egyetemi szinten szeretnénk pályázni, és a karokat és az egyes kutatókat bevonva ezeket meg kell pályázni a BKÁE neve alatt. Ezekben ne versengjünk egymással, mert ilyenkor az elbírálók a legegyszerűbb megoldást választják, egyik

pályázónk sem nyer. Ezen túlmenően nagyon sokszínűek a pályázatok, ezeket egyes egységek, vagy azok kooperációja pályázhatja meg.

- Hogyan kívánja ápolni és erősíteni a kapcsolatokat a hallgatókkal és a Hallgatói Önkormányzatokkal?

- Eddig vizsgaidőszak volt, nem akartam zavarni a hallgatókat, de a közeljövőben tervezem, hogy a hallgatói tagozattal leülök, és elmondom az eddigi tapasztalataimat, elképzeléseimet. Szeretném meghallgatni az ő véleményüket is. Mi a rektori kabinetet vándorló kabinetnek képzeljük el, a legközelebbi a Budai Campuson lesz. Meg fogom kérni az ottani dékánokat, hogy erre a kabinetülésre, vagy egyes pontjainak tárgyalására hívjuk meg a budai karok hallgatóinak képviselőit, hadd mondják el a gondjaikat, problémáikat. Minden egyes rektori kabinetre tennék be egy a hallgatókat érintő napirendi pontot, amelyre meghívánk az adott campus hallgatóinak vezetőit,

így folyamatosan tájékozodnánk. Így nem éreznék úgy senki, hogy itt ülünk a fellelgyárban, és irányítjuk mesziről az embereket. Ez egy olyan lehetőség, amelyen keresztül szeretnék a hallgatókra támaszkodni. Ha a hallgatók igénylik és megszervezik, én egyedül, vagy a vezető kollégáimmal összefogva szívesen részt veszek hallgatói gyűléseken, előadást tartunk akár a Bologna-folyamatról, akár a minőségről, minőségbiztosításról, akár az infrastruktúra fejlesztéséről. Ebből a szempontból az öntevékeny megoldásokat is előnyben részesítem. Előbb vagy utóbb előtérbe kell helyezni a kulturális csoportokat, például a néptáncgyűjtéseinket, meg kell odani ezek finanszírozási problémáit. Nem véletlenül a táncot emeltem ki, nekem a szívügyem a tánckarok sorsa, mivel régen én is sokat táncoltam, állandó versenyben voltunk a kertészekkel.

Ifj. Szalai Ferenc -
Krisztandl Zsuzsa

Kedves olvasó!

Bizonyára észrevetted, hogy februárban nem jelent meg a Lepke. Ennek gazdasági okai voltak melyeket nem szeretnék részletezni. Azóta a karoktól egyszeri alkalommal anyagi támogatást kaptunk, amely forgatókeként fogja fedezni a lap aktuális számának nyomtatási költségeit. Amint látod, a Lepke, melyet a kezdedben tartasz, már színes borítóval rendelkezik. A kollégáimnak és nekem nagyon sok munkánkba került az, hogy ez az újság most így néz ki. Az első két szám után a fejlesztések irányát tekintve kicsit tanácstalan maradtam, mivel a karok egyes oktatóin kívül nagyon kevés olvasótól kaptam tanácsot, javaslatot, hogy milyen irányba vigyük tovább a lapot. Ezért szeretnék kérni benneteket, olvasókat, hogy építő jellegű kritikáitokkal segítsétek elő a lap fejlesztését. Javasoltatok témákat, amelyek benneteket érdekelnek, amelyekről szívesen olvasnátok! Egy-egy témát fel is dolgozhattok nekünk, mi a leveleiteket, cikkeiteket nagyon szívesen megjelentetjük. A szerkesztőség létszámát is szeretnénk bővíteni, ezért ha érzelm magadban némi újságírásra való hajlamot, kérlek jelentkezz a lepke@omega.kec.hu címen. A következő számainkat akár meg is rendelheted tőlünk. A megrendeléseket a lepke@omega.kec.hu címre várjuk. Az előfizetés ára 1000 Ft, mely a postaköltséget is tartalmazza. Kérjük, a megrendelő leveledben add meg a címedet is. A megrendeléshez csekket a megrendelés alapján fogunk küldeni postai úton, de a csekket akár egy e-mail-es egyeztetés után személyesen is átveheted tőlünk.

Üdvözléssel: Ifj. Szalai Ferenc
Felelős szerkesztő

Olimpikonokat nevelne a Közgáz

A Magyar Olimpiai Bizottság szintén az egyetem partnerévé vált a január 28-án aláírt együttműködési megállapodás keretében. A megállapodás célja a sportolói karrierék és a civil életre történő felkészülés összehangolása, az olimpiai reménységek felsőfokú oktatási intézményekbe való felvételiének előkészítése, szakmai és anyagi támogatása. Az felsőfokú képzésben résztvevő hallgatók sportos, sportszerető szemléletének kialakítása, támogatása, az egészséges életmód terjesztése is a megállapodás céljai közé tartozik. A majdani vállalatvezetői körben a sportszerető szemlélet kialakítása lényeges lehet a jövőbeli sportszponzorációs tevékenység szempontjából, hiszen a jelenlegi támogatások jelentős része éppen a sportolói múlttal rendelkező menedzserek döntései nyomán jön létre. A megállapodás keretében a MOB anyagi támogatást nyújt az olimpiai kerettagok és az olimpiai reménységek felvételi előkészítő tanfolyamához, valamint a költségtérítéssel való részvételéhez. A

Közgázon végzett olimpiai kerettagok diplomájuknak megfelelő elhelyezkedését elősegíti a MOB. Az egyetem a felvételinél többletponttal jutalmazza majd az olimpiai sportágban olimpiai, országos és Európa-bajnokságon elért 1., 2. és 3. helyezéseket. A Közgáz az Olimpiai Bizottság ajánlása és a karok fogadóképessége szerint évente 2-3 olimpiai kerettag felvételét biztosítja a költségtérítéssel terhelte a költségtérítési kötelezettség nélkül. A költségtérítéssel képzésbe hagyományos úton felvett olimpiai kerettagoknak egyéni elbírálás alapján térítési kedvezményt adhat az egyetem. A Közgáz továbbá egyéni tanulmányi időbeosztás és vizsgarend biztosításával támogathatja a sportolói teljesítményeket. A BKÁE Sportmenedzsment központjának működését a jövőben a MOB együttműködésével alakítja az egyetem.

Faragó József

Dr Schmidt Pál, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke, és Dr. Mészáros Tamás, egyetemünk rektora az együttműködési megállapodás aláírása után.

Az eseményen részt vett a Közgáz egykori és jelenlegi olimpikonjai közül Bacsa Péter, Csizmazia Zoltán, Dömötör Zoltán, Erdős Sándor, Ferjancsik Domokos, Haller Ákos, Hanzéli Ákos, Katona András, Kárpáti Bernadett Meszéna Miklós, Nagy Imre, Németh Miklós, Németh Zsolt, Nyári Gyula, Pyar Anna.

Díszfaiskolai gyakorlaton Angliában

Jánya Gyöngyvér beszámolója

Johnsons of Whixley Newlands Garden Center Line

A Kertészettudományi Kar hallgatójaként a Dísznövénytermesztési Tanszék szervezésében 2003. áprilisától októberig 6 hónapot töltöttem a Johnsons of Whixley faiskolában, Angliában. Ez a díszfaiskola Yorkshire szívében található, Whixley és Cattan falu között. Gyönyörűbb és békésebb helyet el sem lehet képzelni (egy „kissé” elfogult vagyok, kérem ezt elnézni).

A cég, forgalmát tekintve anglia harmadik legnagyobb díszfaiskolája. Családi tulajdonban áll, vezetője Mr. John Richardson. Több telephelyen, telephelyenként különböző méretű növényekkel foglalkozik. Legnagyobb megrendelő bázisuk az árudaláncok kertészeti részlegeinek garden center-éből áll, melyek szezonban több ezres rendeléseket adnak le, többnyire cserepes kiskerti növényekre. Forgalmaznak még kertépítőknél is, akik második legnagyobb vevőként tetemes mennyiségű növényt visznek a faiskola Cash and Carry részlegéből. A megrendelőnek a faiskola saját kamionjain szállítja házhöz a növényeket, amivel a pontosságot és a megbízhatóságot igyekeznek garantálni.

Alkalmazottaik között az állandó munkások száma viszonylag kevés, hiszen télen a faiskola nem tud megfelelő mennyiségű munkát kiosztani. Így szezonban sok közvetítőirodai idegymunkással dolgoznak.

Már megérkezésünkkor sejtettük, hogy a növénykultúra itt egész más, de végül a látott növények teljes mértékben elkápráztattak. Olyanokkal is foglalkoztunk, melyeknek nálunk még a hírért sem hallottuk, ott meg szinte gyomként fordultak elő. A faiskolában barátságosan fogadtak bennünket, igyekeztek türelmesen elmagyarázni minden szükséges dolgot, és igencsak meg voltak lepődve

angoltudásunkon. Mi, magyarok nem dolgoztunk egy szektorban, szétválasztottak bennünket a nyelvtanulás érdekében.

Jómagam már az első nap olyan növényekkel dolgoztam, melyeket korábban még nem is láttam. Ilyen volt például a *Pieris japonica* ('Forest Flame', 'Prelude', 'Little Heat', 'Flaming Silver', 'Mountain Fire' fajták), melynek friss hajtásai tűzpirosan virítanak, virága fehér, harang alakú, és dús fürtökben omlik alá babérszerű levelek ölelésében. A *Ceanotus* 'Blue Moud' vagy a *C. thyrsoiflorus* 'Repens' nefelejcské virágai apró bojtokban szóródnak szét a cserjén.

Fantasztikus volt olyan növényekkel dolgozni, amelyek nálunk valamely időjárási szélsőség miatt nem maradnának meg. Az is furcsa volt, hogy a nálunk gyakorinak nem mondható májmoha (*Marchantia polymorpha*) micsoda méreteket ölt. Mi csak gyomként „pusztítottuk a cserepekből, miközben valószínűleg mindenkit megörjítettem rajongásommal. Élményszámba ment, hogy amiről idáig csak könyvekben olvastam, most megérintettem. A májmohák telepei óriásiak voltak (10- 15 cm magas, 20- 25 cm széles telepek).

Számunkra felfoghatatlanul nagy mennyiségű növényt állítottunk elő és forgalmaztunk naponta, nem is igen hittük, hogy ekkora mennyiség fel is lehet vásárolni. Egészen az első „nyitott kertek” napig erről meg is voltunk győződve.

Az angolok nagy odafigyeléssel és gondoskodással rendezik be a kertjeiket, ügyelve arra, hogy az év minden szakában valamilyen virágzó cserje vagy fa díszítse azt. Előnyben részesítik a sűrűn bokrosodó, mutatós cserjéket, és nagyon könnyen nevelnek olyan növényeket, melyek savanyú talajt igényelnek, például a *Rhododendron* és *Magnolia* fajokat, fajtákat. Ezek megszámlálhatatlan variációban tündökölnék tavasszal, a fehértől a bíborpirosig minden árnyalatban. Ügyelnek olyan apró részletekre is, hogy a szomszéd kertjében található színvilág ne üssön el a sajátjuktól, hanem kiegészítse, vagy éppen kiemelje azt.

Ottartózkodásom alatt került megrendezésre (legnagyobb szerencsémre) a Harrogate Flower Show (minden május elején és október végén tartják), valamint a Yorkshire Show (minden év augusztus elején tartják), melyek óriási mezőgazdasági kiállítások, virág- és élelmiszerkiállítással egybekötve. Többholdas területen (egy nap alatt bejárhatatlan!) kiállítók száza mutatták be termékeiket. A virágkiállítás mindkét eseményen a leglátogatottabb rész volt, virágok ezrei pompáztak a hatalmas csarnokban. Legkedvesebb emlékként a

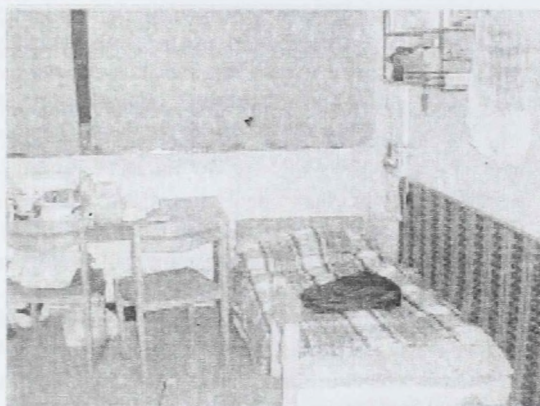
színskála valamennyi színében pompázó liliomokat és édesborsót tudnám kiemelni, melyeknek a szirmai a fehértől a pirosig minden árnyalatban láthatók voltak.

Az ott töltött fél év maradandó hatást gyakorolt rám, a sok szakmai tapasztalat mellett mély emberi kapcsolatok alakultak ki a munkatársaimmal. Az első magyar diákcsoport munkája alapján, úgy tűnik, tartós kapcsolat szövődik a cég és az egyetem

között, márciusban újabb csoport indul „bevetésre”, egy további taggal gyarapodva. A cég húsz éve foglalkoztat külföldi diákokat, ez az első eset, hogy egy országból egyik évről a másikra több hallgatót kértek. Sok sikert, és hasonló kellemes élményeket kívánok számukra.

Eljutatta: Hámori Zoltán

A törökbálinti Mohácsy Mátyás Kollégium

A Mohácsy Mátyás kollégium Budapesttől körül-belül 15 km-nyire fekszik, Törökbálint nagyközségben. A hírek szerint, a település a közeljövőben városi rangot kaphat.

Az itt lakó kollégisták valószínűleg egyszerre átkozzák és szeretik is ezt a helyet. Átkozzák, mert „messze” van Budapesttől, inkább időben, mint távolságban. A közlekedés viszonylag jó, a buszok gyakran járnak, az utazást csak az átszállás nehezíti meg. Törökbálintra több busszal is kijuthatunk, közvetlenül a Kosztolányi Dezső térről a 172-es gyorsjáratral, mely a kollégiummal szomszédos utcában tesz le. Ha a 72-es buszt választjuk, saját kényelmünk érdekében, a „Világ leghidegebb pontján”, vagyis a „Budatejné”-t kell szállnunk a 88-as buszra. A Móriczról elindulhatunk a 40-es busszal is Budaörsön át, és ott szintén a 88-asra átszállva juthatunk ki a kolihóhoz. Ezt a vonalat nagyon kevés kollégista használja.

Sajnálatos módon az itt lakók eléggé el vannak vágva a szórakozási lehetőségektől, és a vásárlás sem mindig egyszerű. Található ugyan itt egy tipikus ABC, ami elvileg minden igényt kielégít, de ez viszonylag drága. Van még néhány alkoholférő műintézmény a környéken (értsd: kocsmá), de ha igazán bulizni vágyik az ember, kénytelen Budapestre bemenni, ahonnan a kora reggeli órák előtt nem juthat vissza Bálintra

a megfáradt diák. Ezek a nehézkes körülmények eléggé összeszedetté teszik az embert, mindenki alaposan végiggondolja ugyanis a tennivalóit, mielőtt kimozdul, megkímélve magát a felesleges „köröktől”. Szerethető is a kolihó, mert csendes, zöld környezetben van, nem kell a városi szmogot beszívunk, a forgalmat hallgatunk. A társaság is jó idekint, kisebb súrlódásoktól eltekintve jó a hangulat, és bár az általános összetartás nem nagyon jellemző, kisebb-nagyobb baráti körök alakultak/ alakulnak ki, és többen a párjukat is itt találták/ találják meg.

Maga a kollégium tipikus kollégiumi jelleget mutat. Eléggé lelakott és agyonhasznált, de szerencsére nem maga a borzadály és a fertő. Gondnokunk és takarítónőink is próbálnak sok mindent megtenni az „elviselhető” körülmények megtartásáért. Szorgalmi időszakban elég pörgős élet folyik a falakon belül, csak a vizsgaidőszak veszi vissza az emberkéket takaréokra. Már akit ☺.

A kollégium a következően épül fel: földszint plusz két szint, ötven darab négy ágyas szobával (zuhanyzó, mosdó, WC a szobához), két konyhával, tévészóval, tanulóval és egy kisebb tanulóval. Sajnos a konyhákban időnként meglehetősen szörnyű állapotok uralkodnak, erről persze – tisztelet a kivételnek – magunk tehetünk. A szobák állapota változatos, függően attól, hogy kik lakták, lakják éppen, illetve melyik kerül rendbetételre a nyár folyamán.

Óriási probléma a kollégiumban az Internet hiánya, ami fontos lenne a Neptun és a netről letölthető előadásmagyarázatok miatt, valamint az egyéb kapcsolattartás tekintetében is. Igaz minden szobához bejövő telefonvonal tartozik, így talán már az „Internet kora” sincs messze.

Összességében véve az első két év kellemesen eltölthető itt, és szinte mindenki rengeteg élményt tart meg erről az időszakról. Aztán harmadévtől, ha valaki jól hajt és még egy kis szerencse is párosul hozzá, bekerülhet a „nagy” kollégiumba, ahol ha minden igaz, kissé leegyszerűsödik az élet.

-esem-

Önkísérletezők és gyógyítók

Az elmúlt évezredekben gyakoriak voltak az emberiséget veszélyeztető betegségek, a rettegett pestis, a lepra, a kolera és társaik. Ezek a betegségek a XX. századra az orvostudomány fejlődése miatt nagyrészt eltűntek, vagy visszaszorultak bizonyos világrészekre. Ma a napi sajtóban és a médiában egyre többet hallani új betegségekről, amelyek veszélyeztetik az embereket, az emberiséget. Ma korszerű eszközökkel és technológiákkal, állatokon kísérletezve próbálják megfékezni ezeket. A letűnt századok orvosainak nem volt túl sok lehetőségük a betegségek megfékezésére, nagyrészt csak ápolni tudták a halálos betegeket, vagy lassítani a betegség lefolyását, esetleg önmagukon kísérleteztek. Cikkünkben ezekről az emberekről szeretnénk megemlékezni.

Az emberek sokszor érthetetlen okból képesek saját életüket kockáztatni akár nap, mint nap. Gondoljunk csak a magunk napi életritmusába, hogy hányszor vágunk neki a csupán 10 méterre lévő túlsó járdaszígnak, ahol óránként akár több száz autó, busz, villamos és több tonnás kamionok száguldoznak el nem kis sebességgel. De vannak olyanok, akik élvezik az extrém helyzeteket. Mondjuk ujjnyi vastagságú kötélben lógnak a semmiben azok az alpinisták, akik a felhőkarcólók ablakait mossák. Ebből a magasságból az emberek kis férgeknek tűnnek. Ezeknek a járókelőknek pedig eszük ágában sincs olyan magasságokba kíváncskozni. Miért? A válasz igen egyszerű: félnék. A „mi van, ha...?” kérdést teszik fel automatikusan, és beindul kis agyukban az ördögi kör, amiben egyre nagyobb tragédiákat látnak maguk előtt, a képzeletük világában, és mint valóságos próféciákat, a halálukat látják megvalósulni. De össze lehet-e hasonlítani azokat az eseteket, akik pontosan tisztában vannak a cselekedeteik súlyával, azokkal a vakmerőkkel, akik sokszor komoly és nehéz leckéket adnak védőangyalainak.

Az elkövetkezendőkben olyan emberekről írok, akiket joggal nevezhetünk bátraknak. Ezeknek az emberek életéről fogok megemlékezni, mert a munkájuk során az emberek egészsége lebegett a szemük előtt és néha az

életüket áldozták a közérdekért. Némelyikük orvos volt, némelyik csak lelkes kutató, de mind-egyikük fontos alapkövet tettek le különféle gyógyszerek kikísérletezéséhez vagy esetleg egy betegség felderítéséhez. Egy gyógyszer hatásainak kipróbálásához elképzelhetetlenül nagy szükség volt egy olyan végső kísérlethez vagy kísérletsorozathoz, hogy embereken is bebizonyítsák a gyógyszer hatékonyságát és nyugodt lelkiismerettel kijelenthessék: Megtaláltuk!

A pestis talán egyik legjelentősebb járványa volt az emberiségnek. Ez a betegség a test bármely nyílásán illetve a bőrön keresztül be tud hatolni a szervezetbe, legyen az ételmiszer, levegő, vagy a testre kerülő szövetnedv. A fekete halálnak is említett betegséget az egyik tünettípusa alapján nevezték el. Ez a típus a tüdőt támadja meg először, ahol a tüdőben vérzések alakulnak ki és a beteg köpete sötét, szinte fekete. A másik tünettípus a bőrpestis, ahol vérömlenyek alakulnak ki, ami megsötétedik, megduzzad és felhasad. A harmadik típus a bubópestis, ami daganatokat hoz létre, ezek valójában megduzzadt nyirokmirigyek. A további folyamatok a bőrpestishez hasonlóak. Ezek a vérzések a beteg halálához vezetnek. A pestissel kapcsolatos első önkísérletet A. White angol orvos hajtotta végre. A kísérlet célja az volt, hogy bebizonyítsa, hogy a pestis és a malária

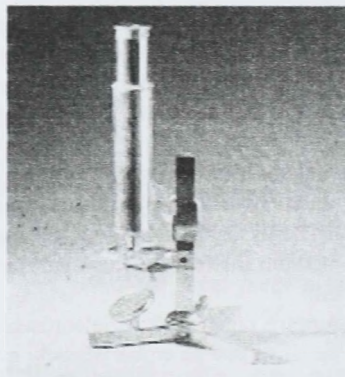
között milyen kapcsolat van, ugyanis akkoriban ezt a két betegséget hasonlóknak vélték. White betegei között volt egy bubópestises asszony, akinek gennyes mirigyéből vett váladékkal bekente bal combját, majd a következő napon ezt megismételte azzal a módosítással, hogy a jobb alkarján kis bevágást ejtett, és ezt a sebet fertőzte meg. A fertőzés megtörtént. A pestis igen jól ismerte, de mégis a kezdetekben maláriára gyanakodott az első lázrohamok alkalmával, majd a nyolcadik napon 1802. január 9-én meghalt.

A mérgeskígyók elleni küzdelem egyik alakja Jacques Pontot svájci orvos és zoológus volt, aki 1933. május 5-én három keresztes viperával maratta meg magát azzal a céllal, hogy egy általa kifejlesztett védőszerűment teszteljen. Az ő ellenszéruma abban különbözött a többiekétől, hogy ő olyat szeretett volna kikísérletezni, amelyik mindenfajta kígyómarás ellen hatásos. A kísérlet alkalmával jelen voltak más orvosok is, akik szükség esetén beavatkozhattak volna. J. Pontot kísérlete sikerrel végződött, de elbeszélése alapján úgy fogalmazott: „Mintha kivégzés előtt állnék.” Ez a mondat igencsak jellemezte az akkori lelkiállapotát, mert a kísérlet kimenetéről mit sem tudott.

A következő kis történetet a nikotin kedvelőinek ajánlom. A nikotin egy alkaloid, ami egy igen erős méreg. Tulajdonképp-

pen a dohányosok is beszámoltak olyan tünetekről, amikor egy alkalommal a többet szívták a kelleténél. Két orvos, Dvořák és Heinrich, határozta el magát, akik a híres bécsi farmakológusnál, Schroffnál dolgoztak, hogy tudományos kísérletet végezzenek. Ezt főnökük tudomása nélkül tették, mert biztosak voltak benne, hogy nem járulna hozzá a kísérlethez. Az első alkalommal több, mint 2 milligramm nikotint, majd másodszorra 4,5 milligramm nikotint vettek be két másik felügyelő orvos ellenőrzése és felügyelete alatt. A nikotin hatása a nyelvükön a legkisebb mennyiségre is erős égő érzést, a nyelvcsőben, pedig kaparó fájdalmat okozott. A nagyobb mennyiségre pedig, ez az érzés csak fokozódott, mintha drótkéfért nyeltek volna és a nyáltermelésük is beindult. A gyomorból kiinduló hőérzet, hőhullám alakult ki, ami izzadással nem járt. A kisebb adagnál is erős fejfájás tapasztaltak, míg a nagyobbánál erős kábultság lépett fel, amikhez nagyarányú izgalom lépett fel. Egyszerre jelentkezett tériszony, tompa hallás, szédülés és álmoság. Ezekhez párosult nehéz légzés és erős nyomás a mellkasban. Ezek mind csak kísérő tünetek voltak a mérgezésnek. Tíz perc elteltével gyengeség, fásultság, a fejüket alig bírták egyenesen tartani, arcuk elsápadt, a végtagjuk jéghidegek voltak, ami átterjedt a test többi részére. Mindezek után az eszméletlenség következett. Egyszerre volt hasmenésük és hányásuk. A második óra után görcsök jelentkeztek és majdnem egy óráig erősödtek. A reszketés állapota következett. A légzés nehezedett és szaggatottá vált. Mindez három óra után a tünetek kezdtek csillapodni, de a rossz közérzet, az álmoság és tompaság megmaradt. Ezután kaptak egy csésze teát és egy szelet fehér kenyeret, amit étvágy nélkül elfogyasztottak. Ezután hazamentek, de még mindig vacogtak és gyengének érezték magukat,

izgalmi állapotuk fennmaradt. Másnapra is a rossz közérzet fennmaradt és képtelenek voltak egy dologra koncentrálni. Álmoság és erős fejfájás jellemezte a napjukat. A kísérlet hatását még a harmadik napon is érezték. A dohány iránt érzett undoruk mindkét esetben fennmaradt. A dohányzásról mindketten leszoktak annyira, hogy még csak a dohány füstjét sem viselték el. A kísérlet végén bebizonyosodott, hogy a nikotin az addigi ismeretek szerint is erősebb mérge. Ha esetleg valaki le szeretne szokni a nikotin függőségéről, akkor azt ne a fent említett módon tegye.

A XIX. század elején a sebészek és a fogorvosok sem igen foglalkoztak azzal, hogy a beteg fájdalmát valamilyen módon megszüntessék. Ha tettek is ilyet, akkor azok az eljárások a legkevésbé sem voltak hatékonyak. Egyszer egy alkalommal Horace Wells, aki fogorvosként praktizált egy vándorkomédiásokra lett figyelmes, akik egy furcsa gázzal csalogatták a közönséget. A hallgatóság pedig a művész furcsa mozdulatokat, kényszeres és féktelen vidámságával, múltó mámorán szórakozott. A gáz hatását látva a saját hivatására gondolt, és mivel úgy is fájt az egyik foga, keresett egy másik fogorvost, hogy húzza ki, de előtte szippantott egy-kettőt ebből a gázból. A foghúzás során semmi fájdalmat nem érzett. Ezt a gázt hatása miatt „kéjgáznak” nevezték el, aminek hatásával már régóta tisztában voltak, de érzéstelenítésre

még nem használták. Ezzel kezdődhetett a narkózis orvosi alkalmazása. Wells a klinikán egy orvosokkal és diákokkal zsúfolt hatalmas előadóban be akarta mutatni a felfedezését. A kéjgázzal elvégezte a narkóziót és hozzálátott a beteg fog eltávolításához. Azonban a kábítás rosszul sikerült, mert a beteg felkiáltott. A nézősereg pedig, hatalmas nevetésével teljesen megszegyenítette a felfedezőt. A kísérleteit ennek ellenére folytatta, de újabb eredményre nem jutott. Végül öngyilkos lett.

Shleich, aki népszerű sebész volt, karrierjét az érzéstelenítéssel kapcsolatos kísérlete és alkalmazásának köszönhetette. Az volt az elképzelése, hogy az idegek működését a körjük fecskendezett folyadékok serkentetik vagy gátolhatják. Ez időben még nem igen volt elterjedőben az injekcióstű. Ezzel szemben az ötletét azonnal igazolni akarta. Elsőként a vérenek megfelelő koncentrációjú sóoldatot készített, amit be is fecskendezett magába. Szerencséje volt, hogy vizes oldattal próbálkozott, mert Johann Friedrich Dieffenbach, aki plasztikai sebész volt és elsősorban a műorrairól volt híres, ricinusolajat fecskendezett magába és utána három hétig lebegett élethalál között. Azonban Shleich esete teljesen más volt. Ő azt vette észre, hogy a víz önmagában véve, némi izgalmi állapot mellett elsőrendű érzéstelenítőszer. Ehhez fél ezelék konyhasó hozzáadásával ez a bizsergés megszüntethető. A hatás több ezerszeresére nőtt, amikor ehhez kokaint adott. Ezzel a kísérlettel megteremtette a helyi érzéstelenítés problémáját. Ez más módszerekkel ellentétben, amikor az egész test érzéstelenítéséhez (narkózis) adják a szükséges kokain mennyiséget, itt elegendő csupán a töredéke is és nem áll fenn a mérgezés veszélye. A hatásáról így fogalmazott: „Minden ily módon felpuhított szövet – amint azt magamon több száz kísérlet alkalmával lépésről lépésre bebizonyítottam –

szűrásra, nyomásra, dörzsölésre és égetésre teljesen érzéketlen." Ezt a módszert több ezer esetben alkalmazta különféle operációk alkalmával. Távolított el ilyen formán szemet, lábat és egyéb testrészeket amputálások alkalmával, mindezt teljesen fájdalommentesen. Azonban nyilvánosságra nem hozta a felfedezését egészen 1892-ig, amikor végre elérkezettnek látta az időt a bejelentésre. Egy konferencián tartott előadásán kifejtette az elméletét, a gyakorlati tapasztalatait és az eddig elért eredményeit. Azonban az orvostársadalom a

„vérlázító és pimasz” hangvételű előadás hallatán teljesen felháborodtak és felszólították, hogy hagyja el a termet. Nyolcszáz sebész közül egy sem volt, aki a pártját fogta volna, és elgondolkozott volna ennek a módszernek a hatékonyságán. A kudarc nem keserítette el, mert volt elég beteg a várótermében, és munkában sem volt hiány. Majd egyre több orvos kereste fel, hogy tanuljon tőle. A legközelebbi sebészkongresszuson pedig, elismerték a munkáját. Láthattunk igen merész és láthatunk jóval óvatosabb, alaposabb

kutatókat is. De mindegyiküknek meg volt az a tulajdonsága, hogy szembenézzenek a haláluk lehetőségével és olyan ismeretlen nézzenek szembe, amit előttük senkinek eszébe sem jutott kipróbálni. Ezeknek az emberek megítélését az olvasóra bízom. Azonban ne felejtsetek el, hogy a tettükkel fontos és jelentős tudásra tett a korabeli tudós társadalom, még akkor is, ha bizonyos esetekben nem is ismerték el ezeket az eredményeket.

M. G.

Ló a tanyán

„Hogy kerül a csizma az asztalra?”- kérdezik ha valami eltér a megszokottól. Kertész létemre úgy írhatok a lovakról, hogy a lovaglósizmát már tíz esztendő koromban felhúztam. Édesapám Furioso tenyészetében minden nyáron a csikók belovaglása volt a feladat. Az ifjúság részére kötelező levante foglalkozásokat, a türkevei lovas- levante szakaszban teljesítettem. Az üzemegységek vezetőjeként- már állami vonalon- voltak még lovaink, a kertészetben a vetés, ekekapálás, terményszállítás, trágyakihordás feladatában jól szolgáltak. Később lovastúrákat vezettem, Taljándörög, Sarlópuszta, Bódvaszilás és Sárospatak környékén.

Az életigenlő (bio-, öko- organikus) gazdálkodás nem nélkülözheti az állattartást, állattenyésztést, ezért személyes élményeimre alapozva, mérlegelve a jelenlegi helyzetet szeretném megismertetni olvasóimat a ló történetével, tenyésztésének lehetőségével, hasznával, hasznosításával és a tájgazdálkodást is figyelembe véve a gazdaságosságával is.

Időszámításunk előtt a 15- 10 évezredben keletkezett lasscaux- i barlangrajzokon találkozhatunk a ló ábrázolásával. A ló végigkísérte az embert egész vándorútján, a Földkerekségen át. A ló ott volt az ember mellett az élet minden területén. A műszaki fejlődés a lovat kiszorította az életünkből, és ez a kiszorulási folyamat napjainkban egyre erősödik. Tenni kell valamit azért, hogy minél később kerüljön sor arra, hogy már csak állatkertben találkozhatunk az egykor nélkülözhetetlen bajtársunkkal, munkatársunkkal, barátunkkal, a lóval.

Madách: Ember tragédiájának sorait idézve:

„Ezrenként lakoztak
Apáink közt, míg barbárok valának,
Megosztva velük a világ uralmát.
Maradt felőlük sok csodás mese...”

Az én meséim a lovakról az első emlékeimig nyúlnak vissza, hiszen az istállóban bent a városban is mindig állt egy pár „parádés” ló, ami a kocsit, télen a szánkót húzta, így a közlekedést szolgálta.

Talán három éves voltam, amikor megkaptam az első lovamat, természetesen „hintaló” formájában, amire már gyakorolhattam a felszállást, és érezhettem a hintázással a haladás érzetét. Akkor vagy csikós, vagy huszár, vagy betyár szerettem volna lenni. A későbbiekben aztán elmondhattam, hogy „Anyám, én nem ilyen lovat akartam”.

Az első igazi lovamat tíz éves koromban kaptam. Egy őszi vásáron egy lipicai és egy kistermetű „géppuskás” lótlól származó, 160 cm marmagasságú szürke csikót, a Kozákot mondhattam magaménak. A nyergem- egy szarvasbőrből készült, gyerekméretű nyereg már korábban birtokomban volt, és alig vártam, hogy felnyergeljem a Kozákot. A jászol mellett sikerült is, a strájfáról felkapaszkodtam a hátára, de az udvar közepén felágaskodott, aztán a hátsó lábával kirúgott úgy, hogy pillanatokon belül a fején átrepülve a földre csüccsentem. Édesapám akkor látta meg, mit csináltam és rám kiáltott, hogy azonnal üljek fel a hátára. Az udvaron álló kocsii segítségével, amire felmáshoztam, sikerült is újra nyeregbe kerülni, és most már apai segítséggel körbe járhattam az udvart, lóháton. Az első alkalommal megtanultam, hogy nem elég elméletben érteni valamit, a valóságban más akarat is érvényesül. Jelen esetben a Kozák mást gondolt a lovaglásról, mint én. Amiért meg azonnal vissza kellett ülnöm a nyeregbe- a szidás, vagy inkább korholás csak utána jött Édesanyám részéről- azért volt, mert ha első alkalommal a ló akarata érvényesül, soha nem lesz irányítható a ló.

Györfly Sándor Péter

Lecsós és menedzser...

Felkérés érkezett felém a szerkesztőség részéről, írjak cikket egy cikksorozatba, amelynek célja lesz majd, hogy a hallgatóságnak bemutassa a tanszékeket, ezáltal is megkönnyítve számotokra mindhárom kar-on a szakirány választást.

E helyen nem egy tanszéki monográfiát szeretnék közreadni, hanem arra a tényre szeretném felhívni a figyelmeteket, hogy ma már mindenki egy kis menedzser. Mit is jelent ez az én olvasatomban?

Mindig is szerettem volna tisztába lenni azzal, hogy mi miért történik a világban. Eljöttem erre az egyetemre, mert borászattal akarok foglalkozni a nem is olyan távoli jövőben. Egyre többet tudtam meg a szakmáról, és rájöttem arra, hogy nem elég az alapos technológiai, (tárgyi tudás) arra, hogy átlássam a saját szakmámat, (esetleg megálljak a saját lábamon egy önálló vállalkozás keretein belül) egy kicsit más is kell hozzá. Ez a más dolog a gazdasági folyamatok részletes ismerete. Mire gondolok?

Ok, borász vagyok, jó vagyok a szakmában, kiváló minőséget teszek le az asztalra, de nem tudom, hogy mit kell tennem annak érdekében, hogy magamnak, és a későbbiekben leendő családom számára ebből biztosítsam megélhetésemet. Erre jó a menedzser szakirány, hogy esélyt adjak magamnak arra, hogy el tudjam adni azt, amit nehéz munkával megtermeltem, és jól megéljek belőle. Nézzük, mit nyújt ehhez a szakirány.

Elsőként kapsz egy gazdasági szemléletet, képessé válsz arra, hogy egy-egy problémát átláss gazdasági szemmel. Erre majd utalok a későbbiek folyamán, álljon itt egy történet ezzel kapcsolatban.

HOK iroda, október közepe:

Hölgy bejön, hogy innen 40 percre dézsában levő virágokat kell levinni két emeletet, de nincs lift. -

- Mennyiért visszik le?
- Hány darab? 10
- Hány kiló darabonként?
- 50 kg., vagy ez felett van, nem tudom.
- Mondom 4000 Ft személyenként.
- Mennyi? Azt hittem, 500-1000 Ft elég lenne.

Fontos lehetett a hölgynek, mert megadtam a telefonszámomat, kétszer visszahívott, és elkezdett alkudozni, nem sikerült. (Rossz volt a matek). Miért kértünk ennyit? Azért, mert 80 perc alatt fordulunk meg, és akkor még nem dolgoztunk. Súlyt emelni, lépcsőn le, ha netán nincs ott a kulcs, ahová vinni kell, akkor várni kell, és az idő, stb.

Nem akarta megérteni, hogy ezek a kedves fiatalemberek miért nem csinálják meg az ő maximum 30 perces munkáját. Ebben a történetben benne van a menedzsment egésze, az, hogy számolsz a saját munkaerőddel, a kiszállási díjjal, stb. Olyan fogalmak fordulnak meg fejedben, mint határhaszon, annak az

időnek a haszna, amit másra fordítottál volna, ha nem vállalod el a munkát, és a kedveseddel, vagy a kedvenc időtöltésedre fordítanád.

Ez a példa tartalmaz egyfajta gazdasági szemléletet, melynek az alapjait meg tudod tanulni nálunk. Kiváló szakemberek oktatnak olyan tárgyakra, mint pénzügytan, melynek lényege a pénzügyi folyamatok átlátása. Például, hogyan működik a nemzetgazdaság, honnan vannak bevételei, mi az adó, mi az a termék-díj, mi a vám. Tanulsz olyan tárgyakat, mint külkereskedelem, amit nagyon fontos, a tárgy keretein belül megtanulod, például, hogy mi az GATT, hogy működik a világkereskedelem. Tanulsz marketinget, mely az eladás művészetével foglalkozik, hisz nem elég megtermelni egy terméket, hanem haszonnal értékesíteni is kell. Tanulunk Vállalat Gazdaságtant, melynek keretein belül egy virtuális vállalkozást kell megtervezned, mindezt úgy, hogy egy befektető, vagy hitelező úgy érezze, hogy a te ötletedben van gazdasági lehetőség. (Gondolj abba bele, hogy kerülhetsz életed során olyan helyzetbe, hogy kitalálsz valamit, és meg akarod valósítani, de kell hozzá bankhitel, vagy egy befektető. Tudsz a fejével gondolkodni, és ez nagy előny!)

Tanulsz üzleti kommunikációt, mely a ráhatás művészetét a kommunikációs csatornák, eszközök alkalmazásával. Megtanulod ezeknek a csatornáknak a mibenlétét, eszközeit, és választ kapsz a - hogyan? Kérdésére, ha van valamid, és vevőt keresel rá, tudnod kell, hogy milyen eszközökkel tudod elérni a potenciális célközönséget.

Te is, én is, potenciális célközönsége vagy bizonyos termékeknek, sőt téged is, engem is gazdasági analíziseknek vetnek alá, és lehet, hogy nem is tudatosul benned, hogy részt veszel egy piackutatásban. De tanulsz jogot is, hogy eligazodj alapszinten a jog világában, illetve az EU jogrendszerében.

Cikkemmel csak arra a tényre szeretnék rávilágítani, hogy milyen fontos az, hogy ráláss a gazdaság folyamataira, mi miért működik, mi miből ered. Nem elég jó mérnöknek lenned, hiába tervezel le bármit, nagyon jól, ha nem tudod megvédeni személyes gazdasági alapérdekeidet.

Lehet, hogy más tanszékeknek jobb a marketingje, mint a miénknek, de az a munkaerő piaci előny, amit egy mérnök – menedzser diploma jelent, mérhető. A tanszéken végzetek el tudtak helyezkedni, és nem is olyan rossz helyekre. Kérdeztek engem, válaszolok, a HÖKI-ben megtaláltok.

A mondandómat egy idézettel zárnam: „Aki mások nyomában jár, sohasem kerülhet elébük.” (Michelangelo)

Az éltető Kifőzde

Az utóbbi időkben egyre gyakrabban járok a szemközti Kifőzdébe ebédelni, s ha tudok, minél több embert csalogatok magammal, hogy ebédeljen velem ebben a gyorsétteremben, s ne száraz szendvicsekkel töltsen meg gyomrát. Úgy gondoltam, a Lepkén keresztül bemutatom ezt az éttermet azoknak a hallgatónak és oktatóknak, akik még nem jártak itt. Készítettem egy riportot dolgozókkal, hogy minél többet tudjunk meg a „Kifőzdekről”. Aki nem hiszi az itt leírtakat, járjon utána!

-Mikor nyílt meg a Kifőzde?

-Tulajdonképpen a hely két évvel ezelőtt nyílt meg, szeptemberben. Most múltunk két évesek. Előtte itt étterem üzemelt, korábban volt itt pizzéria, kocsmá, de úgy látszik, erre van igény.

-Milyen ötletből jött ez, hogy itt nyíljon meg a Kifőzde?

-Abból az ötletből, hogy az éttermet is mi vittük előtte, és arra az első osztályú étteremre nem volt kereslet. Többen mondták, hogy gyorsabban főzzünk, nem tudnak várni, nincs idejük megvárni míg elkészül az étel. Nagyon sokan jöttek, hogy elvitték volna ebédjüket. Ebből jött az ötlet, hogy nyissunk egy gyorséttermet.

-Úgy vettük észre, hogy a hely már most kinötte magát. Tervezitek-e a bővítését, van-e erre lehetőség?

-Igen mi is úgy látjuk, hogy a hely már kinötte magát. Sajnos bővítésre nincs lehetőség. Alattunk pince van, felettünk lakóház, hátunk mögött szintén egy lakás van. Bővítésre semmi lehetőség nincs. Teraszt nem engedélyez az Önkormányzat. Meg van kötve a kezünk. Igazából ehhez kell alkalmazkodnunk.

-A Kifőzde január elején zárva volt. Végeztetek-e valami újítást? Ezek pontosan melyek voltak?

-Évente kétszer tisztasági festés végzünk. Hátul bővítettük ki a konyhát. Illetve a kinti részben asztalos munkákat végeztünk, mert egy év alatt elég sokat amortizálódott a hely.

-Hányan dolgoztok itt?

-Három szakács van, egy kézilány, és én vagyok pul-tos, illetve az egyik szakács segít nekem az ételek kiadásnál.

-Milyen ételeket árultok?

-Elsősorban főzelékeket, leveseket, magyaros ételekre specializálódtunk. Mi nem ilyen kínai ételeket akartunk, hanem kizárólag csak magyaros ételeket.

-Melyek a legközkedveltebb ételek?

-A főzelékek és a rántott, frissen sült ételek. Hiszen ezek készen vannak pillanatok alatt, nem kell rá várni. Gyorsan lehessen fogyasztani, s menni órára, vagy vissza a munkahelyre.

-Tervezitek-e azt, hogy más ételeket bevezettek, vagy felújítjátok a mostani kínálatot?

-Igazából nagyon sokan jönnek olyan kérésekkel, hogy ezt ennének, azt ennének. Mi meghallgatjuk a kívánságokat, ha van rájuk igény, elkészítjük. A különleges kéréseket is teljesítjük, feltéve, hogy a vendégnek van ideje megvárni, illetve meg vannak hozzá az alapanyagaink. Rántott sajt, töltött hús, bármi ilyesmi.

-Kikből áll a vendégkörötök?

-Főként fiatalok és tanárok járnak ide az Egyetemről. Illetve elég sok cégnek itt van a székhelye a közelben. Ezekből a cégektől ide járnak a fiatal diplomások, ügyvédek, akik most végeztek, most helyezkedtek el. A munkahelyekre nagyobb tételben visznek el ételeket.

-Miért műanyag eszközökben adjátok az ételt?

-Ez a műanyag nekünk se jó, mert ezek a műanyag dolgok elég drágák. Igazából helyünk nincs hátul. Teljesen külön helység kell a mosogatóhoz, négyfázisú mosogatórendszert kellene kialakítani. Ezért döntöttünk úgy, hogy műanyag evőeszközökkel dolgozunk. Ezt azonnal ki tudjuk dobni, és el tudjuk küldeni újrahasznosításra. Mi is tudjuk, hogy fém evőeszközökkel könnyebb lenne étkezni.

-Mit szeretnétek változtatni a helységben?

-Igazából az itt étkező vendégek látják, hogy még mi hiányzik innen. Szívesen várjuk az ötleteket, hogy mivel lehetne jobbá tenni a kifőzdet. Ez igazából a mi érdekünk és a tiétek is.

-Köszönöm szépen az interjút.

-Én is köszönöm, s gyertek bármikor, ha megéhez-tetek. Mi szívesen látunk benneteket, s minden egyes kedves egyetemistát.

-George-

Foci

Az elmúlt majdnem 3 hónapban labdarúgóink kipihenték egész éves munkájuk fáradalmait, ezért igazán semmi jelentős nem történt a labda körül. Viszont nekem még van bepótolni valóm, mégpedig az, ami az előző számban már nem jelenhetett meg: Tehát következzen a november 27-én megrendezett pénzdíjas teremlabdarúgó bajnokság döntőjének rövid története:

A csütörtök este egyből egy meglepetéssel kezdődött: a Fücsomó – D2 mérkőzés elmaradt, mivel a D2 focistái, mint az előző 2 meccsen sem, most sem tudtak kiállni... Így a nap első meccse a Szemérem AJAX – Rém FC összeütközése volt. A két csapat nagy küzdelemben 5:3-as eredménnyel fejezte be a mérkőzést. Ezzel a győzelemmel a 6. helyet a Szemérem AJAX focistái érdemelték ki.

A döntőre a második mérkőzésen került sor. Ezt a Fájdalom FC (II. főiskolás kertészek) és a Top 10 (I. lecsósok) labdarúgói játszották. Ez volt a döntő. A mérkőzés nagy iramban kezdődött, és már az első percben mindkét kapus bemutathatta tudását. A Fájdalom FC rámenősebb játékának hamar meglelt az eredménye: először Mochnáts Tamás, majd a 3. percben Varga Szabolcs is gólt szerzett. A második gól felébresztette az ifjú lecsósokat és megfontoltabb támadások kidolgozására sarkallta őket: a 7. percben Walthier Zoltán gólja segítette a felzárkózást. Ezután mindkét oldalon közel ugyanakkora helyzetekkel, és védésekkel folytatódott a mérkőzés egészen a 12. percig, amikor Kozák László egy okos szögletgól

után gólt szerzett. A válasz gyorsan érkezett Mesterházy Adrián szép góljának formájában. A gól után nem sokkal Öcsi bá' lefújta az első félidőt, ami 3:2-es Fájdalom FC vezetéssel zárult. A második félidőben a kertészek ráültek az eredményre, aminek mindkét csapattól gólnélküli, kicsit durvább játék és több szabálytalanság lett az eredménye. Végül a megfontoltabb játékot nyújtó, összeszokottabb, jobb taktikával pályára lépő Fájdalom FC focistái nyerték 3:2-re a pénzdíjas teremlabdarúgó bajnokságot, ami a következő meccsre is nagy hatással volt.

Az utolsó mérkőzésen a Keselyük (III. kertészek) és a Szar-ó-sok (IV. parkászok) futballistái léptek pályára. A Keselyük számára a második hely megszerzése volt a tét, mert ha győznek, úgy egyenlő pontszámmal (4 pont) holtverseny alakulna ki a Top 10 és köztük. Ezért a második hely sorsát a csapatok gólarányai döntenék el, mivel korábban egymás ellen 2:2-es döntetlent játszottak. A Top 10 rúgott- kapott góljainak aránya 11:6. Ezzel elég magasra tette a léccet az utolsó meccs előtt még csak 4:6-os (rúgott:kapott) gólaránnyal rendelkező Keselyüknek. Igaz a Szar-ó-sok nagyon derekasan küzdöttek, de így is elég egyoldalúan zajlott a meccs. Szép, összehangolt játékkal a kertészek, a bajnokság alatt egyedülállóként 8 gólt rúgtak a parkászok hálójába, akik viszont egyetlen gólt sem tudtak szerezni, így a végeredmény 8:0 lett. Tehát a Keselyük a Top 10-t maguk mögé utasítva megszerezték az előkelő második helyet.

Az őszi pénzdíjas teremlabdarúgó bajnokság végeredménye:

ARANY csoport

1. Fájdalom FC: 3 gy = 9 pont
2. Keselyük: 1gy+1d+1v (12:6) = 4 pont
3. Top 10: 1gy+1d+1v (11:6) = 4 pont
4. Szar-ó-sok: 3 v = 0 pont

BRONZ csoport

5. Fücsomó: 2 gy = 6 pont
6. Szemérem AJAX: 1gy+1v = 3 pont
7. Rém FC: 2 v = 0 pont
8. D2: 3 nem játszott meccs = 0 pont

A góllövő lista élén végzett focisták:

- 1) 13 gólos: Ozsváth Bálint (Keselyük)
- 2) 9 gólos: Mesterházy Adrián (Top 10)
- 3) 8 gólos: Mochnáts Tamás (Fájdalom FC)
- 4) 7 gólos: Herczeg Csongor (Fücsomó)
- 5) 6 gólos: Mecser Péter (Fájdalom FC), Szecsódy Gábor (Szemérem AJAX)
- 6) 5 gólos: Walthier Zoltán (Top 10), Korbuly Bence (Keselyük)

A kiosztott pénzjutalom a nevezési díjakból (4000 Ft/csapat), és a tanszék által felajánlott összegből tevődött össze.

Az előző számban sajnos rosszul írtam a Top 10 – Szar-ó-sok mérkőzés végeredményét: 1:7 helyett a Top 10 nyert 7:1-re. Ezért elnézésekét kérem.

Mikó Péter

Félévértékelés

Az őszi bajnokságsorozatok végetértek. Lássuk hát, hogyan is értékelik a szakosztályvezetők a történeteket.

Várkonyi Katalin, a női kosárlabda csapat edzője nagyon pozitívan összegezte a lányok munkáját. Nagyon sok elsőéves jött, és igazából a csapatépítés folyik. A régi csapatban sok magas játékos volt, a mostani probléma, hogy nincs igazán center.

Mindezek ellenére az őszi bajnokságot a 2-3. helyen zárták. A jövőre nézve elvárásai nincsenek a tanárnőnek. Szeretné, ha mindenki játéklehetőséget kapna, aki ottvan a mérkőzéseken. Persze a legnagyobb cél az első háromban benne lenni.

Farkas Balázs, a férfi kosárlabda csapat edzője így összegzett: „Egy szerkezetében átalakult csapattal vettünk részt a budapesti Egyetemi bajnokságban. Az új szerkezet és az új emberek miatt a csapat teljesítménye hullámzónak tekinthető.” Elmondta még, hogy ez tulajdonképpen abban nyilvánult meg, hogy hol sziporkázó, közönségcsalogató játékot láthatunk a fiúktól, hol pedig –idézemszégyenteljes teljesítményt nyújtottak. Ennek ellenére illetve ezzel együtt is körülbelül a negyedik helyen áll csapatunk a tabellán, és remélhetőleg tavasszal sikerül majd az előrébb jutás. Farkas Balázs szerint „a remény hal meg utoljára.”

Kovács Péter értékelte a kézikis félévét:

A lányok a budapesti egyetemi bajnokságot egy egynapos teremtorna keretében játszották le. A helyszín az egyetem sportcsarnoka volt, de a csapatok közül csak a Kandó jelent meg. Őket viszont megvertük az oda- és visszavágóban is és ezzel gyakorlatilag megnyertük az őszi fordulót. Tavasszal a nevezett 5-6 csapat körmérkőzéses bajnokságban fog megküzdeni a győzelemért. Az edző az első két hely valamelyikére várja a csapatot, amelyben egyébként 3 Közgázos lány is játszik. Az ősszel kiemelkedő teljesítményt nyújtott Soltész Viktória (II. kertész), a csapat kapusa. Gratulálunk a teljesítményhez!

A fiúk is egy hasonló torna keretében játszották le az egyetemi bajnokságot. Azzal a különbséggel, hogy itt 5 csapat is részt vett. A mieink a TF mögött a másodikok lettek.

A Budapesti I. osztályú Szövetségi Bajnokságban először indultak a fiúk. Az őszi fordulók után 12 csapatból jelenleg a 6. helyen állnak. Négy olyan mérkőzés is volt, amelyet Kovács Péter szerint nyerhettünk volna, hiszen csak egy-egy gólon múltott a győzelem. Ha ezek a tavaszi fordulóban bejönnek, akkor az első négyben is végezhetünk. Akik kiemelkedően játszottak, vitték a hátukon a csapatot: a visszajárók közül: Bugya Zoltán, Tornay Cs. András, Monostori Mihály, a mostaniak közül pedig Kozák Áron és Csatai Imre. De a többiek is nagyon jó

teljesítményt nyújtottak, a csapat összetartóereje nagyon jó.

A bajnokság lezárásaként az utolsó edzésen fiúk a lányok ellen játszottak, majd jó hangulatban elbeszélgettek és elfogyasztották a sütitket, amiket mindenki saját kezűleg készített erre az alkalomra.

Rőplabda: Az őszi félévben mindkét csapatunk a felsőháza jutásért harcolt. A lányok mezőnyében 8 csapatból a negyedik helyet sikerült elcsípní, így a célt elértük, a felsőházban folytathatjuk tavasszal. Remélhetőleg nem fogunk kiállási gondokkal küszködni és sikerül talán feljebb tornáznunk magunkat. A tavalyi második helyezés után legalábbis elvárható lenne, bár az a mezőny nem volt ennyire erős.

A fiúk is feljutottak, ha én lennék az edző nagyon meg lennék elégedve a játékosállománnyal, csak szükség lenne arra is, hogy ne veszítsünk pontot ostoba ki nem állás miatt. A tavaszi fordulóban mindenképpen feljebb kellene végezni, mert ettől a csapattól több is elvárható, mint az ötödik helyezés.

Fontosabb tavaszi sportesemények:

- Áprilisban Sportbál
- Nyáron vízitábor, melynek időpontja hamarosan kihirdetésre kerül.

Hock Zsófia

Keresztrejtvény

A megfejtéseket a HÖKI-ben elhelyezett „Megfejtések” feliratú dobozba várjuk, 2004. március 25. de. 10 óráig. A rejtvény helyes megfejtői között három darab felező pólót sorsolunk ki. A sorsolás ideje és helye: 2004. március 25. 12 óra, K épület. Az előző szám megfejtése: ...de hiszen van rajtam bugyi! A francba már megint siet egy órát.

Korábbi nyerteseink: Csiszár Eszter, Takács András, Szabó Linda, Szabó Livia és Tanács Zsuzsanna
A keresztrejtvényt Pauló Róbert készítette.

Kettős elágazású	Gyerek-felügyelő	Zsidó állam	Szén	Fémrögítőkészülék elektródája	Morál közepe!	Belegyömöszöli	H	Táv Római 1000	Élménydús	Kivülre kerül	Parancs	Stroncium
Névelő	A	Z	Jó fizikumú Cselszövés	E	R	Ö	S	Szakra közepe! Kupola részle!	Z	I	K	R
1.	D	R	A	G	A	M	S	Ü	G	Û	A	↳
Bem folyója	A	A	R	E	Lekvár, szünet Előadás	I	Z	P	A	U	Z	A
Sertés nőténye	2.	E	M	S	E	Jód	Tűzet elfolyt	O	L	T	Franciao. autójele	↳
Keményítő bontó enzimünk keverve!	M	L	A	Z	A	I	Cigaretta márka	L	M	Varró eszköz	↳	Ü
Régi	Windows típus	O	N	T	<p>Boldog Nőnapot!</p> 			Lyukas Antal!	A	N	A	L
Celsius	Y.Ö. Erkély-ládából	C	Y	Ö				S.Y.R.E	S	Y	R	E
Sound Blaster	Foszfór Óroszlán név	S	B	P				Bankautomata	A	T	M	
Kalács darab!	K	A	L	A				Ókori pannóniai kereskedő város	A	R	A	B
„ÖLEL” ekezetek nélkül	O	L	E	L				Ázsiai félsziget	A	R	A	B
Nagy-Britannia része	S	K	Ö	C				A	Angol férfi	A	L	E
Adaptív optika röviden	A	O	A	M	N	Íjásági Magazin Női név	Végeláthatatlan	L	O	V		
Robbanószer	T	N	T	Belső magzat-burok Faktum	„gyere” a Halotti beszédből	Kecskemét közeli település E.H.N.	Orosz focista! Valami	E	napon	↳	M	A
Birkahang	B	E	G	E	T	E	S	E	napon	↳	M	A
Igekötető	B	E	G	E	T	E	S	E	napon	↳	M	A
3.	K	Ö	N	Y	H	A	Kévert zamat!	Z	A	F	A	M
efféle	I	L	Y	E	N	Közterületi	↳	U	T	C	A	I

Név:.....Kar:.....
 Tel:.....E-mail cím:.....
 Megfejtés:.....

Hajónapló 2.

3. nap

Pulában ért minket a reggel, sőt még a déli harangszó is. A tegnapi nap után senki nem igyekezett a nyílt víz felé... Hányattatott sorsú csapatunk délelőtti programnak a stabil szárazföld nyújtotta biztonságot választotta, így napunk első fele pulai városnézéssel telt. Hangulatos kis utcákon barangoltunk, gyönyörű épületeket csodáltunk meg, igazi szárazföldi turistaként viselkedtünk. Hamar dél lett, indulnunk kellett tovább, hogy még sötétedés előtt kiköthessünk Cresen. Néhányan – már kissé tapasztaltabban – jelentkeztünk napi adag Daedalonunkért, biztos, ami biztos...

Félelmemmel ellentétben nagyon kellemes utunk volt szerényebb hullámokkal, "hánykolódás" nélkül. Néhány delfinnel is szerencsénk volt találkozni, fantasztikus élmény volt látni ezeket a csodás lényeket a maguk természetes környezetében. Egyik bajtársunk még kardhalat is vélt felfedezni, de furcsa módon senki más nem látta rajta kívül...

Utunk végére még a nap is előbújt, így Cresen szikrázó naplementében kötöttünk ki.

Bejártuk a települést és kellemes napunkat koronázva megkóstoltuk a Prosek nevezetű horvát italt, melyet szeretettel ajánlok a kedves olvasó figyelmébe. Legalább egyszer érdemes megkóstolni!

4. nap

Csodák csodája, reggel időben kelt a csapat,

ketten még egy kis frissítő kocogásra is rászántuk magunkat, így feltárhattuk Cres kihagyott látványosságait.

Elfogyasztottuk finom reggelinket annak reményében, hogy útközben nem látjuk majd viszont. Elindultunk Rab szigete felé. Kissé borongós, de nagyon jó hangulatú utunk volt és persze nagyon jó szelünk. Ilyen feltételek mellett hamar Rabra értünk. A tenger felől csodálatos látvány fogadja az ideérkezőt. Rab olyan volt, mint egy festmény; millió árnyalatú lombkoronával körülölelt vár és számtalan kőtorony. Kikötés után úgydöntöttünk körülnézünk és eszünk valami tengeri herkentyűt.

Hazudnék, ha azt mondanám, hogy minden "moszat" finom volt, mégis emlékezetes gasztronómiai élményben volt részünk.

A vacsoráról hazafelé ballagva kicsit elszomorodtunk, hiszen tudtuk, hogy holnap véget ér ez a fantasztikus kirándulás.

5. nap

Hosszú út állt előttünk. Időre Zadarba kellett érünk, mert legénységünk közül ketten úgyhatározta leteszik a hajóskapitány vizsgát. Jó érzés volt, hogy végre egyszer nem nekem kell vizsgáznom, de rájöttem, hogy másokért izgulni sem felhőtlen feladat.

A srácok sikeresen levizsgáztak, két friss kapitányt köszönhetünk a fedélzeten.

Örültünk a sikerüknek és persze meg is ünnepeltük...

Zadarból hamar visszaértünk Sukosanba. Sajnos itt kötöttünk ki utoljára. Búcsúzóul felhuzattam magam a több, mint 20 méter magas árbóc tetejére, ahonnan leírhatatlan látvány tárult elém, egyszerűen fantasztikus volt ott fent. Végig gondoltam mennyi felejthetetlen élményben volt részem az elmúlt napokban és mégegyszer alaposan körülnéztem, hogy ezt az érzést ne felejtsem el soha.

Grabecz Andrea

DÍSZNÖVÉNY 2004

SZAKKIÁLLÍTÁS ÉS VÁSÁR

2004. ÁPRILIS 23-24-25.

WWW.DISZNOVENYKIALLITAS.HU

Budapesti
Közgazdaságtudományi
és Államgazdasági
Egyetem

**BKÁÉ (VOLT SZENT ISTVÁN EGYETEM)
BUDAI ARBORÉTUMA**

BUDAPEST, XI. KERÜLET
VILLÁNYI ÚT 29-43.

SZAKMAI BEMUTATÓK:

BONSAI, KAKTUSZ, ORCHIDEA, VIRÁGKÖTÉSZET,
MESTERSÉGEK UTCÁJA, MESEKERT GYEREKEKNEK,
KERTÉSZETI KELLÉKEK ÉS ANYAGOK

A RENDEZVÉNY FŐVÉDNÖKE MOLNÁR GYULA
BUDAPEST XI. KERÜLETI ÖNKORMÁNYZAT
POLGÁRMESTERE

IDEI ÚJDONSÁG:
ELSŐ ORSZÁGOS TULIPANFESZTIVÁL A DÍSZTEREMBEN
WWW.TULIPANFESZTIVAL.HU

